

Publicerad 2017-08-29 01:52 av BlåOrdinärRos

Jag är inte din mor.

Jag finns bara här när du vill ha något.

Jag finns bara till när du har lust.

Jag låter dig trampa på mig gång på gång.

Jag säger inte ifrån.

Jag är den som du tror att du kan lura.

Jag är den som ger dig för många chanser.

Jag låter dig tro att du kommer undan med det.

Jag säger inte ifrån.

Jag är den som lyssnar på dig.

Jag är den som du berättar alla hemligheter för.

Jag låter dig tro att jag inte förstår din illvilja.

Jag säger inte ifrån, tiden är inte inne.

Jag kommer i andra hand för dig.

Jag kommer vara den som du kommer sakna mest.

Jag låter dig tro att jag alltid finns där.

Jag säger inte ifrån, du fortsätter ljuga.

Jag har alltid funnits här, jag har alltid varit vid din sida, jag har varit den som fått ta hand om dig, jag har fått se dig skada dig själv gång på gång.

Jag har fått se dig ljuga, stjäla och ursäkta.

Jag har sett ditt beroende.

Jag har sett din svartsjuka.

Jag har sett din tro på att du är bättre än andra.

Jag ser dig välja fel umgänge gång på gång.

En gång sa jag ifrån.

Du trodde mig inte.

Jag gjorde dig hemlös och du bönade och bad.

Jag tror inte du inser hur hårt allt har gått i mig.

Du tror fortfarande inte att jag kan.

Du tror fortfarande inte att jag kommer säga ifrån.

Men det är min gåva.

När du underskattar mig, när du fått nog många chanser då tar allt slut.

Då försvinner jag och kommer inte tillbaka.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BlåOrdinärRos med Poeter.se id #88827 innehar upphovsrätten